

दैविन् vgl. Spr. 3637 und LA. (II) 22, 6.
 दैव्य 1) इन्द्रोसि RV. PRĀT. 16, 2. — 3) m. N. pr. eines Boten der ASURA TS. 2, 5, 44, 8.
 दैशिक 1) füge räumlich hinzu. — 3) BUĀG. P. 11, 27, 22. — 4) नृत्य MALLIN. zu MEGH. 36. am Ende eines comp. zu dem und dem Lande gehörig, dort ansässig RĀGA-TAR. 7, 193.
 दैहिक, दुःख BUĀG. P. 11, 23, 40. subst.: मर्त्ये तपतेदैहिकाः 10, 46, 4.
 दैहिकाः पतिपुत्रादयः Schol.
 दैधक adj. (und zugleich N. des Metrums) KHANDAS 6, 19. nach einer Glosse = स्वामिस्वापकारक der seinen Herrn bestiehlt.
 दैरक n. Strick Schol. zu NAISH. 22, 53. — Vgl. डैर.
 दैल 1) चिक्रीड दैलया KATHĀS. 66, 138. 112, 70. गजेन्द्रदत्तदौला 75. दौलाद्वल इवाभवत् 83, 31. 119, 190. दौलाद्वलमानस 67, 30. 87, 102. (पा-नपात्रिकां तामारोक्त) संजीवनप्रमययोरर्त्तदौलामिवापरम् 101, 138.
 दौलयात्रा vgl. WILSON, Sel. Works 2, 222. fgg.
 दौलाप्, पावदौलापते ऽत्र सा im Zweifel sein KATHĀS. 98, 39.
 दौलात्सत्र m. Schaukelfest WILSON, Sel. Works 2, 222. 230. गौर्या दौ-लोत्सवः Verz. d. Oxf. H. 284, b, 1.
 दौःशालिन् (दौम् + शा°) adj. kräftige Arme habend KATHĀS. 83, 27.
 1. दौप n. auch MBu. 3, 13847; vgl. die Note zu Spr. 2862, Th. 3, S. 380. — 1) ein Fehler in der Argumentation SARVADARĀNAS. 49, 18. 63, 11. 16. 79, 7. 80, 14. 141, 16. 147, 20. दौपाभाव Fehlerlosigkeit 132, 16. fgg. — 3) Sp. 779, Z. 14 दौपमृच्छति M. 2, 93 tadet eine Schuld auf sich oder nimmt Schaden. न दौषं लभते मर्त्या tadet keine Schuld auf sich Spr. 1433. कुर्युर्दौपमदौपस्य बृहस्पतिमतेरपि कौन्तेन eine Schuld anhängen 1983. प्रुचरपि हि युक्तस्य दौप एव निपात्यते wird ein Fehler —, wird eine Schuld angehängt MBu. 12, 4142. वरं तमुपकर्तारं दौपदद्या च ह्यप-येत् Spr. 3031. — 4) नैष दौपः es schadet Nichts SARVADARĀNAS. 174, 17.
 2. दौप 2) दौपो गौप AV. 6, 1, 1. दौपो (d. i. दौपा उ) इति Padap. — Am Ende lies प्रतिदौषम् und füge पञ्चदौप hinzu.
 दौपयाकिन् an der angeführten Stelle das Schlechte aufnehmend (be- haltend); vgl. Spr. 2876.
 दौपस 1) अ° nicht wissend, was Fehler sind, Spr. 3240.
 दौपवत् 3) Spr. 1766.
 दौपाकर die Nacht machend, Mond und zugleich eine Fundgrube von allerlei Mängeln (दौष + आकर) Spr. 898. KATHĀS. 74, 139.
 दौपामन्य für Nacht geltend, als Nacht angesehen ÇIÇ. 4, 62. दौपो रा-त्रिमात्मानं मन्यते इति दौपामन्यम् MALLIN.
 दौपाप् (von 1. दौप), °पते wie ein Mangel erscheinen Spr. 831.
 दौम् 1) acc. sg. दौम् BUĀG. P. 10, 77, 15.
 दौहि 1) गो दुग्धदौहिम् eine Kuh, deren Milch ausgemelkt worden ist, BUĀG. P. 11, 11, 19. अभीष्टं (दौहि als nom. ag. aufzufassen) adj. Gewünschtes während 3, 33. Z. 12 मधुदौहिम् ist wohl als adv. zu fassen; vgl. Spr. 2098.
 दौहिक nom. ag. Melker; s. गो°.
 दौहिक in der Stelle दाडिमे °धूपिनि हुमे NAISH. 1, 82 nach dem Schol. = पालयित्वात्तपयन्नक्रधूपद्वयविशेष.
 दौहिक 3) a) BUĀG. P. 10, 44, 15.

दैत्यक n. = दैत्य Botschaft, pl. BUĀG. P. 10, 39, 35.
 दैरात्म्य KATHĀS. 56, 416. BUĀG. P. 10, 73, 40. = देहाद्यभिमान nach dem Schol. zu 11, 20, 23. = देहाद्यात्मत्व nach dem Schol. zu 2, 2, 18. गुणानामेव दैरात्म्यादुरि धुर्या नियुज्यते so v. a. die böse —, schädliche Wirkung der Vorzüge Spr. 580.
 दैरात्म्यक adj. niederträchtig: कर्मन् R. 7, 18, 12.
 दैर्ग n. mit Ergänzung von शास्त्र Verz. d. Oxf. H. 247, a, N. 3.
 दैर्गत्य Spr. 2310. KATHĀS. 77, 19.
 दैर्गन्ध्य, so zu lesen st. दौ°.
 दैर्जन्य Spr. 3672. so v. a. Missgunst 1239. अहं ममेति दैर्जन्यम् so v. a. falscher Begriff BUĀG. P. 12, 6, 33; vgl. दैरात्म्य.
 दैर्बल, die ed. Bomb. liest गौर्बलात् st. दौर्बलात्.
 दैर्बल्य, न्याय° BUĀG. P. 12, 2, 4.
 दैर्भ्य (von डर्मद्) n. Schlacht, Kampf HALĀJ. 4, 76.
 दैर्मनसायन m. patron. von डर्मनम् gaṇa अष्टादि zu P. 4, 1, 110.
 दैर्मन्त्र्य könnte auch nom. abstr. von डर्मन्त्रिन् schlechte Minister habend sein.
 दैर्हृद = दौहृद् HALĀJ. 2, 343. R. 7, 47, 15. — MBu. 3, 751 fasst NĪLĀK. das Wort in der Bed. von पाप Bösewicht; भावित erklärt er durch पूजित.
 दौःशील्य KATHĀS. 58, 61. BUĀG. P. 10, 68, 30.
 दौष्कृत fehlerhaft für दुष्कृत (दुष्कृत) HARIV. 1724 in der neueren Ausg.
 दौष्मत्, die ed. Bomb. दौष्पत्ति.
 दौष्मत्ति, die ed. Bomb. des MBu. दौष्पत्ति.
 दौःपत्ति BUĀG. P. 12, 12, 26.
 दौःस्थ्य (von दुःस्थ्य) n. missliche Lage SARVADARĀNAS. 10, 22.
 द्युचर adj. am Himmel —, im Luftraum gehend: रथ KATHĀS. 79, 15. m. so v. a. ein Vidjādharma 52, 179. 186. 358. 63, 222. 246. 109, 72. °च-रीभूत् 32, 180.
 द्युचारिन् m. so v. a. ein Vidjādharma KATHĀS. 59, 14. 114, 15.
 1. द्युत् mit उद् caus. vgl. उद्गतक.
 — वि 1) विद्योतति R. 7, 37, 3, 9. भासो निधिः (die Sonne) विद्योतते erglänzen so v. a. aufgehen PRASAṅGĀBH. 13, a. — विद्युत्पु blinken, blitzen: व्यधिषि न द्युतयत्त वृष्टयः RV. 2, 34, 2.
 2. द्युत् Z. 3. fg. NĪLĀK.: द्युम् वितं तच्च राज्ञो बलमेव कवचकुण्डला-दिकं वा सहात्पन्नं तदादिर्यस्य शस्त्रास्त्रशौर्योत्साहादेस्तत् द्युम्नादि तस्य उत्संभवात् उत्कर्षणोत्पत्तेश्च.
 द्युतान 1) TS. 5, 3, 9, 4. 6, 2, 40, 4.
 द्युति 1) in der Dramatik drohende Haltung: तर्जनेद्विज्ञने द्युतिः DA-ÇAR. 1, 42. SĀH. D. 382. PRATĀPAR. 22, a, 5. 41, b, 6. परिहासवचो नर्म धृति-स्तज्ञा द्युतिर्मता DAÇAR. 1, 31. नर्म° Schol. S. 24. — 2) Z. 2 lies Meru- sāvartṇa.
 द्युतिमत् 2) a) ein Sohn Prijavarta's MĀK. P. 33, 15. 22. — 3) f. °मती N. pr. eines Frauenzimmers HALL 203.
 द्युनदी KATHĀS. 109, 44. 112, 138. BUĀG. P. 10, 73, 8.
 द्युपति so v. a. Gott; pl. BUĀG. P. 10, 87, 41. 12, 12, 66.
 द्युभक्त (2. द्यु + भक्त) adj. vom Himmel geschenkt oder am Himmel Theil habend, himmlisch RV. 1, 73, 6.
 द्युमत् 1) a) BUĀG. P. 10, 2, 31. 18, 26. 81, 30. — 2) ein Minister ÇĀI-